

Gavn af den, og hvor vore Konkurrenter tage den, nemlig udenfor Søterritoriet, ude i det fri Farvand, og hvis det er forbundet med alt for store Omkostninger, hvad der maaske er Tilfældet, og hvad jeg i alt Fald ikke kan dømme om, vil jeg dog bede om, at man tager den ude paa Revlerne, hvor jeg ved, at der er Fiskeyngel i rigelig Masse, men i alt Fald udenfor Tyborøn, og ikke bruger den Fisk til Omplantning, som allerede har passeret Tyborøn og er kommen ind i Limfjorden. Den Fisk har nemlig vist sin gode Villie til at være dansk Nyttfisk og til at komme vore danske Fiskere til gode, og jeg synes ikke, vi skulle forstyrre den i disse dens Bestræbelser. Vi kunne ikke undervurdere de Beretninger, der foreligge derovre fra, om, at man ved Opfiskning af Yngel indenfor Tyborøn har vanskeliggjort vore Fiskere deres Erhverv ved at formindske de tilstedeværende Fiskemængder, og da der er Fisk i rigelig Mængde udenfor Kanalen, vil jeg meget henstille, at man tager den derude, hvor den ellers ikke kommer vore Fiskere til gode. Jeg mener altsaa med Hensyn til det Sted, hvor vi tage Fiskeyngelen fra, at vi ikke skulle tage den inde fra Limfjorden, hvor den kommer vore Fiskere til gode, men tage den fra Havet, og at vi med Hensyn til, hvor vi skulle bringe den frem, ikke skulle se os blinde paa Limfjorden, men have Øje for, at der er Vande, som have samme gode Berettigelse til at komme i Betragtning, og da særlig et godt og stort Vand som Issefjorden med dens Forgreninger.

Jeg kommer saa til de indskrænkende Bestemmelser i Lovforslaget. Det er i Virkeligheden saaledes, at man med en ganske ringe Omskrivning kunde sige, at dette Lovforslag gaar ud paa for Statens Penge at købe Fiskeyngel, specielt Rødspætteyngel, og anbringe den i Pension i forskellige Bugter, hvor den kan gaa som fast Statspensionær og aldrig nogen Sinde blive fangen, medmindre Landbrugsministeren giver sin Tilladelse dertil. Det er jo ikke ganske Meningen, at vi nu skulle have vor Pensionsfond saaledes udvidet, at vi skulle have en Mængde gamle Rødspætter paa Pension. Der har været et Mindretal angaaende denne Sag oppe i Landstinget. Jeg synes, at dette Mindretal har set meget fornuftigt paa Tingene. De Ændringsforslag, der af Mindretallet blev stillede og tagne tilbage under Sagens Behandling, vare af et meget beskedent Omfang, ikke nær saa vidtgaaende, som jeg kunde ønske dem. Jeg synes, at vi

skulle have vor Opmærksomhed henvendt derpaa. Naar det foreslaas, at der kan nedlægges Forbud mod Brugen af Flynder- og Torskevaad paa de Steder, hvor Yngelen indplantes, bør det kun være i Tiden fra 15. Marts til 1. November, altsaa den Tid, Rødspætten skal have for at naa den Størrelse, at den maa fanges. Jeg mener, at vi maa have saa faa Indskrænkninger for Fiskerierhvervets Udøvelse, som det er muligt, naar vi skulle forene det med Fredningen af Fisken, altsaa med Bestræbelserne for, at der til enhver Tid er den nødvendige Fiskebestand. Dernæst bør Bestemmelserne være saa ensartede som muligt, at ikke Fiskerne, baade de lokale og de, som fiske rundt om over hele Landet, skulle løbe sur i den lokale Lovgivning: her skal en Rødspætte være 7 Tommer, der 8, og paa den anden Side af Vandet 9 Tommer. Jeg tror, det er galt. Det kan være interessant nok som Biolog og Videnskabsmand at sysle med saadanne Eksperimenter, men skulle vi gaa til en Forhøjelse af Maalene, skal det ikke være Landbrugsministeren, der siger: Nu maa I ikke fange Rødspætter i Kaas Bredning, før de ere $10\frac{1}{4}$ Tomme, men, som det erede Medlem for Mors (Markvorsen) rigtigt bemærkede, bør vi lidt efter lidt og umærkeligt hæve Størrelsen for Rødspættene overalt i Farvandet, hvor de samme Livsbetingelser ere til Stede, og hvor Rødspætten altsaa kan naa samme Størrelse. Det vil der ikke være noget i Vejen for at gøre for Limfjorden under eet.

Disse mere eller mindre laasede Vande, som i Virkeligheden betyde en utaalelig Indskrænkning i Fiskernes Ret til at fange den forhaandenværende Fiskebestand, mener jeg er en ganske irrationel Indretning til at dyrke Havet. Ligesom Bonden paa mange Steder er kommen bort fra at dyrke sin Jord gennem Helbrak, der i gamle Dage var nødvendig for at faa Jorden rensat, saaledes kunne vi ogsaa lade være at lade Havet ligge brak, naar vi forsyne det med det Stof, som skal fiskes op, og blot sørge for, at vi ikke fange Fiskestoffet, før det har naaet den Nyttевærdi, som er nødvendig, for at Fiskeriet skal betale sig. En simplificeret Lovgivning vilde komme Fiskerne og dermed den nationale Velstand til gode. Jeg synes ikke om at gøre Landbrugsministeren i den Grad til Overfisker, at det skal bero paa ham, hvornaar disse Pensionister derovre maa fanges, eller at han skal kunne fastsætte et forhøjet Maal for hver af dem. Jeg mener, at fra det Øjeblik Fisker-